

ALLAH MÜKÂFATI KAT KAT VERİR*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!.

Aziz ve sevgili Akra dinleyenleri, Ak Televizyon izleyicileri! Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi üzerinize olsun...

Bu cuma sohbetimde size müjdeli konuları ihtivâ eden, müjdeli konulara dair, sizin duyunca sevineceğiniz bazı hadis-i şerifleri açıklamak istiyorum.

a.Şehidlik Sevabı Verilen Kimseler

Bunlardan birincisi Saîd ibn-i Zeyd RA tarafından rivayet edilmiş. Tirmizî'nin sahih dediği, Ebû Dâvûd'da, Neseî'de ve diğer kaynaklarda olan, Ahmed ibn-i Hanbel'de olan bir hadis-i şerif. Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:¹

مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دَمِهِ
فَهُوَ شَهِيدٌ وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ وَ مَنْ
قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ

(حم. د. ن. ع. ق. ض. ت. صحيح عن سعيد بن زيد)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.660, no:4772; Tirmizî, *Sünen*, c.IV, s.30, no:1421; Neseî, *Sünen*, c.VII, s.116, no:4095; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.190, no:1852; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.III, s.266, no:5858; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.310, no:3558; Abd ibn-i Humeyd, *Müsned*, c.I, s.66, no:106; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXV, no:42; Saîd ibn-i Zeyd RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IV, s.714, no:11180; Keşfü'l-Hafâ, c.II, s.1556, no:2559; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXI, s.209, no:23315.

RE. 437/11 (*Men kutile dâne mâlihî fehüve şehîdün, ve men kutile dâne demihî fehüve şehîdün, ve men kutile dâne dînihî fehüve şehîdün, ve men kutile dâne ehlihî fehüve şehîdün*) *Sadaka rasûlü'llâh SAS...*

Bu sahih hadis-i şerif, şehidlerle ilgili bir hadis-i şerif. Tabii bugünlerde binlerce şehid veriyoruz Ümmet-i Muhammed olarak. Dünyanın muhtelif yerlerinde çok sıkıntılı günler yaşıyor Peygamber SAS Efendimiz'in mübarek ümmeti. Meâli, mânâsı şöyle:

Şimdi bu hadis-i şerifte dört cümle var. Biliyorsunuz, Allah yolunda cihad ederken, çarpışırken, savaşırken bir kimse öldürürse, canını Allah yolunda faaliyet esnasında vermiş olduğundan, şehid deniyor. Çok yüksek makamı var; sorgusuz, hesapsız cennete girecek, çok büyük nimetlere mazhar olacak.

Bu savaşta öldürülen şehidler, tamam, bildiğimiz şehidler. Bunun dışında şehid hükmünü alan başka kimseler de var. Meselâ; hanım çocuğunu dünyaya getirirken vefat ederse, şehid sayılıyor vs. Ama bu hadis-i şerifte başka dört husus açıklanıyor:

(*Men kutile dâne mâlihî fehüve şehîdün*) “Malını korumak için mücadele ederken bir kimse öldürülürse, o da şehiddir.” Bir. (*Ve men kutile dâne demihî fehüve şehîdün*) “Kanını korumak için öldürülürse...” Kanını, yâni canını demek tabii; kesildi mi bir yeri, kanı akacak. Kanı çok akınca da, ölecek. Yâni, canı demek...

“Canını, kanını korumak için, savunmadayken öldürülürse bir insan, o da şehiddir.”

(Ve men kutile dûne dînihî fehüve şehîdün) “Dinini korumak için öldürülürse o da şehiddir. (Ve men kutile dûne ehlihî fehüve şehîdün) “Ailesini, çoluk çocuğunu, hanımını veya çocuklarını, ailesini korurken, mücadele ederken öldürülürse, o da şehiddir.”

Şimdi tabii, bu anlatılanlarda düzenli bir savaş sahnesi yok, bir savaş yok ortada. Ama diyelim ki adamcağız yola çıkmış, yolda eşkıya bunun önünü kesmiş:

“—Çıkart paralarını, ver şu mallarını, in arabadan!” diyor.

Neyse artık, insanın parası olur, malı olur yanında... vs. O da malını korumak için, vermemek için mücadele ediyor. Çünkü isteyenin istemeye hakkı yok. Yol kesici, *katîu't-tarîk*; çoğulu *kuttâu't-tarîk* deniliyor. Yol kesmek büyük günah; cehennemlik insanlardan bir sınıf bunlar... Birisinin parasını almak için yolunu keserler de, o da parasını vermemek için diretirse; malını savunmak için, korumak için uğraşırken öldürülürse, o da şehid oluyor.

Çünkü mülkiyet hakkı var İslâm'da. Alınanın teriyle kazandıktan sonra —zâten kazancın helâl olması lâzım— Bir insanın kazancı, biriktirdiği malı, evi, barkı, parası, davarı, koyunları, sürüleri, ne-siyse; onlar onun malı oluyor. Başkasının onu almağa hakkı

yok!.. Zorla alırsa, göz göre göre alırsa; *gasb* deniliyor buna. Görmeden, farkında olmadan, uyurken, o orada yokken aşırılırsa; ona da *hırsızlık* deniliyor. Hırsızlığın Arapça'sı *sirkat*. İkisi de kötü. Gasb da kötü, hırsızlık da kötü, yol kesmek de kötü...

Malını korurken bir insan ölürse... Demek ki koruyacak, demek ki korumaya hakkı var. Demek ki mülkiyet hakkı muhterem... Dünyadaki bazı beşerî sistemler mülkiyet hakkı tanımıyor vs. filân. Demek ki, onların aslı, esası yok, dinimizde yeri, mekânı yok! “Malını korurken, uğraşırken, kendisini malının önüne siper edip mücadele verirken ölürse, şehiddir.” Ne güzel! Yâni şehidin rütbesini böylece almış oluyor bir insan. Mazlûmen öldürüldü, malını korurken.

(*Ve men kutile dûne demihî*) “Kanını korurken, uğraşırken ölmüşse o zaman da şehiddir.” *Dem*, Farsça'da başka mânâyâ gelir, Arapça'da başka mânâyâ gelir. Kelimelerin aynı olması, mânâlarının da aynı olmasını gerektirmez. Arapça'da *dem*, çoğulu *dimâ* gelir; kan demek. Meselâ; hacca gitmiş bir insan, bir hatalı iş yaptığı zaman, hatası çok büyükse, “Dem gerekir.” diyor. Yâni kan akıtmak, kurban kesmek gerekir mânâsına. Onu fukaraya verecek tabii.

“—Pekiyi hocam, Farsça'da *dem* ne demektir?” diye sorarsanız; Farsça'da *dem*, nefes mânâsına geliyor, zaman mânâsına geliyor.

“—Son deminde adam kelime-i şehadet getirerek ruhunu teslim etti.” diyoruz meselâ.

“—Çay demlenmek...” deniliyor. Yâni zaman alacak; ateşin üstünde duracak, kaynayacak altı. Böylece çay orada duracak, demleniyor, zamanlanıyor. Bu mânâyâ gelebilir.

Dem bu demdir, dem bu demdir, dem bu dem!

Bu bir ilâhînin nakaratı böyle; “Zaman bu zamandır, çağ bu çağdır; tam işin anı bu andır.” Mânâsına...

İnsanın ağzından verdiği, aldığı soluk mânâsına gelir Farsça’da... Arapça’da kan demek. Kanını korumak için, yâni hayatını, canını korumak için; saldırdı birileri, o da savunmaya geçti. Tüfekler patladı, yumruklar, mücadele, alt alta, üst üste... Eve hırsız giriyor, esrar çekmiş oluyor, insanın üstüne saldırıyor... Neyse yâni... Öldürüldü, o da şehiddir.

(Ve men kutile dûne dînihî) Dinini savunmak için, dinini korumak için, dinini müdafaa etmek için ortaya atıldı. Karşı taraf da din düşmanı, alçak, hain, dinsiz, kâfir, müşrik... Saldırdı buna. Peygamber Efendimiz’e ağır söz söyledi, veyahut Kur’an-ı Kerim’e ağır söz söyledi diyelim; veyahut Cenâb-ı Hakk’a yakışık almayacak söz söyledi... Bu da dayanamadı, “Öyle değildir!” dedi. Demeğe hakkı var. Çünkü inanç, Allah’a inanmak, iman, müslümanlık çok önemli. Karşı taraf kalktı, ya mücadele ederken, ya etmeden öldürüldü.

Bazan da meselâ zâlim hükümdarlar oluyormuş.
“Sen iman ettin!” diye öldürüyormuş ahaliyi.
Kur’an-ı Kerim’de var, *Ashâbü’l-Uhdûd...*

Çukurlara, geniş hendeklere ateş yaktırıyormuş hükümdar. Çok kuvvetli ateş... İnanmış olan kişiyi ateşin, hendeğin kenarına getiriyormuş:

“—Dininden dön, inancını bırak! Vazgeç bu inançtan!..” diyormuş.

Doğru inanç halbuki. Vaz geçmiyor. Vaz geçmeyince itiyor çukurun içine... Ateşin içinde, o korların, har har yanan ateşlerin içinde, büyük hendekte, dışarı da çıkamıyor. İtildi zâten, elleri de bağlı; ölüyor. Bu da şehid.

Yâni, inancı uğrunda zulme uğradı, mazlûmen... Karşı taraf zâlim, bu da mazlum. Mazlûmen öldürüldü. Böyle de olabilir. Yâni hiç bir şey yapamadan, o da olur. Kendi dinini savunmak isterken, savunurken karşı taraf kızdı, mücadele oldu, o zaman da olur. Her ne şekilde olursa olsun, o da şehiddir.

Bir de dördüncü cümle var aynı hadis-i şerifte: *(Ve men kutile dûne ehlihî fehüve şehîdün)*
Hanımı var, çoluk çocuğu var. Gözü dönmüş bir cânî, hain, ırz namus düşmanı kimse saldırıyor. O da tabii ailenin reisi. Bunlar onun ehli, iyâli, çoluk çocuğu, eşi vs.si. Tabii mücadele veriyor, yaptırtmıyor, yaptırtmak istemiyor. Bu da şehiddir.

Demek ki meşrû müdafaalar, güzel uğurda yapılan mücadeleler, bazen mücadele edenin hayatına mal olabiliyor. Ama o zaman Allah-u Teâlâ Hazretleri, ona ahiretin ebedî saadetini veriyor, şehidlik rütbesini veriyor, bi-gayri hisab cennetine dahil ediyor, nice nice mükâfatlara mazhar ediyor.

Hadis-i şerifte geçer:

“—Bir insan şehid olmayı candan istediği halde, yatağında ölse bile yine şehid sevabı verilir.”

Eh kader, öyle yazılmamış; işte yatağında tabii bir tarzda vefat ediverdi. Üç gün yatak, dördüncü gün toprak; vefat ediverdi. Tamam, bu adam ömrü boyunca şehid olmayı istiyordu, temenni ediyordu. Allah'tan ihlâs ile, can ü dilden, yâni içten, gönlünden, bütün samimiyetiyle şehid olmayı diliyordu. Fırsat olmadı, imkân olmadı, yazısı kaderde öyle değilmiş, yatağında öldü. Ama o da şehid; çünkü niyeti öyleydi.

Allah-u Teâlâ Hazretleri demek ki bu şehidlik rütbesini bazen savaş olmadan da, savaşa girmedende, mazlumken de, mağdurken de o rütbeyi veriyor. Biliyorsunuz büyük şeyhlerimizden, tarihte çok meşhur, Necmeddîn-i Kübrâ Hazretleri de; Moğollar saldırmışlar, İslâm diyarlarına, Harezmi'ye; yaşlı, ak sakallı, mübârek, pîr-i fânî, yâni gücü kuvveti, vücudunun tâkati azalmış ama, taşları yığmış önüne; yâni o zamanın düşmana karşı savunulacak şeyi... Eline de o taşları atmaya mahsus olan aleti almış. Şöyle içine

atılıyor, havada çevriliyor, çevriliyor, atılıyor taş. Karşı tarafta, işte on metre, yirmi metre, kaç metreye giderse, adama çarparsa; meselâ at sürerken, düşman üstüne gelirken çarparsa o taş, kafasına gelirse veyahut göğsüne gelir, sendeletir, düşür filân. Düşerse düşüyor.

İşte ne yapalım, o zamanın savunma, savaşma vasıtaları, kılıç, mızrak, ok bir de sapan diyorlar. Bu sapan tabii çocukların ağaçtan yaptıkları lastikli, küçük taş atmaya mahsus şeylere de sapan derler. Böyle elde çevrilerek, iri, yumruk gibi, veya iki yumruk gibi, veya kelle gibi, bir taşı savurup savurup, savurmadan dolayı bir kuvvet kazanıp, onu belli bir istikâmete atmakla taş atmış oluyor. O da çarparsa karşı tarafta hasmına, devirebiliyor.

O taşları önüne yığmış mübarek Necmeddîn-i Kübrâ Efendimiz KS, Moğol askerleri saldırırken o da taş atarak, böyle savunma yaparak, savaş halinde ruhunu teslim etmiş, şehid olmuş, Allah şefaathine erdirsin. Ama yaşlıyım diye kenarda durmamış. Allah-u Teâlâ Hazretleri de ona nasib etmiş şehidlik rütbesini, şehid olmuş.

Aziz ve sevgili dinleyenlerim, seyirciler, izleyiciler! Bu dünya böyle imtihanlı... Cenâb-ı Hak cümlemizin alnımıza güzel yazılar yazsın, hayırlı ömür sürmek nasib etsin, hüsn-ü hâtime nasib etsin... Saîd olarak yaşamayı, yâni bahtiyar, Allah'ın yolunda, mü'min, cennetlik bir yolda yürüyerek yaşamayı nasib etsin... Ahirette de cennetiyle, cemâliyle müşerref eylesin... Şehid rütbesini de versin...

Savaşmazsak, savaşa girmezsek bile, yatağımızda ölsek bile, o rütbeye ermeyi Cenâb-ı Hak nasib eylesin...

b.Ayete'l-Kürsî Okumanın Sevabı

Müjdeli hadis-i şeriflerden bir diğeri. Bu bildiğiniz bir konu,yaptığınız bir şey hattâ. Tabii şimdi geleneksel olarak, töreleri;

anadan, babadan, dededen küçükken öğrendiğini yapıyor müslümanlar. Neden yaptığının üzerinde durmuyorsa, sormuyorsa, ilgilenmiyorsa; işte şuursuz olarak yapıyor, kıymetini de bilmiyor. Bazen de yapmıyor, kıymetini bilmediği için.

“Anam, babam böyle öğretmişti ama, ne yapalım?..” diyor, yapmıyor, kalkıp gidiyor.

İşte bunlardan birisi bu hadis-i şerif. Bu da Neseî'de var, İbn-i Hibban'da var, Dâra Kutnî'de var, Taberânî'de var; Ebû Ümâme RA'dan rivâyet edilmiş:²

² Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VIII, s.114, no:7532; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VIII, s.92, no:8068; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.VI, s.30, no:9928; Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.II, s.9, no:824; Taberânî, *Dua*, c.I, s.214, no:673; Ebû Ümâme RA'dan.

Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.II, s.458, no:2395; Hz. Ali RA'dan.

Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.III, s.221; Muğîre ibn-i Şu'be RA'dan. İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.II, s.170; Abdullah ibn-i Mes'ud RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.882, no:2534; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c .XXI, s.228, no:23363.

مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبَّرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ
يَمْنَعُهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ

(ن. حب. قط. طب. ض. والرويانى عن أبى أمامة)

RE. 438/5 (*Men karae âyete'l-kürsiyye dübüre külli salâtin mektûbetin, lem yemna'hu duhûle'l-cenneti illâ en yemûte*)

Bu, Âyete'l-Kürsî'yi farz namazları kıldıktan sonra okumakla ilgili bir hadis-i şerif. Müjde... Yâni, el-hamdü lillâh siz de tatbik ediyorsunuz. Yaptığının sevabının ne olduğunu bilmeyenler bunu okuduğum zaman anlayacaklar.

(*Men karae*) “Kim okur ise (*âyete'l-kürsiyye*) Âyete'l-Kürsî'yi kim okursa...” Âyete'l-Kürsî, biliyorsunuz, *bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm*:

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا
نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا
الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ
مَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

(البقرة: ٢٥٥)

(*Allâhu lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyü'l-kayyûm, lâ te'huzühû sinetün ve lâ nevm, lehû mâ fi's-semâvâti ve mâ fi'l-ard, men ze'llezî yeşfeu indehû illâ bi-iznih, ya'lemü mâ beyne eydîhim ve mâ halfehüm, ve lâ yuhîtüne bi-şey'in min ilmihî illâ bimâ şâe, vesia kürsiyyühü's-semâvâti ve'l-ard, ve lâ yeûdühû hıfzuhümâ ve hüve'l-aliyyü'l-azîm.*)

[Allah ki, kendisinden başka hiç bir ilâh yoktur. O Hayy ve Kayyum'dur; dâimâ diri ve yarattıklarını gözetip yönetendir ve her şey varlığını onunla devam ettirir. Kendisini ne bir uyuklama, gaflet, ne de bir uyku tutar. Göklerdeki ve yerdekilerin hepsi onundur. İzni olmadan, onun katında kim şefaate edebilir? O kullarının yaptıklarını ve yapacaklarını, gelmiş ve geleceklerini bilir; ona hiç bir şey gizli kalmaz. Kullar onun ilminden, ancak kendi dilediği kadarından başka bir şey kavrayamazlar. Onun kürsüsü gökleri ve yeri içine almıştır. Onları koruyup gözetmek ona ağır gelmez. O çok yücedir, çok büyüktür.] (Bakara, 2/255) diye, Bakara Sûresi'ndeki büyük ayet-i kerime.

Çok satırları var, yarım sayfa sürüyor, uzun bir ayet-i kerime. İçinde, (*Vesia kürsiyyühü's-semâvâti ve'l-ard*) "Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin kürsüsü gökleri ve yeri içine almıştır, ihâta etmiştir, çevrelemiştir. Yâni şu uçsuz, bucaksız gökler, fezâ ve yer kürsüsünün içindedir. Kürsüsü onları kuşatmıştır." diye geçtiği için, bu ayet-i kerimenin bir cümlesi bu olduğu için, *Ayete'l-Kürsî* denilmiştir.

Bu çok muazzam bir ayet-i kerime. Allah-u Teâlâ Hazretleri hakkında bizi ma'rifetullahâ erdirecek bilgiler veriyor. Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin bazı kullara şefaati hakkı verdiğini de isbatlıyor; şefaati inkâr edenler bilsinler diye söylüyor, hatırlatıyorum. Sevabı çok büyük olan bir ayet-i kerime. Kur'an-ı Kerim çok şerefli bir ayet-i kerimesi.

“Kim bu Ayete'l-Kürsî'yi...” (*Dübüre külli salâtin mektûbin*) *Salâti mektûbe* demek, yâni Allah tarafından kulun boynuna, “Bunu ille kılacaksın!” diye yazılmış olan namaz demek. Yâni, farz namaz demek. “Her farz namazın arkasından kim Ayete'l-Kürsî'yi okursa...” Ne olur?.. (*Lem yemna'hu duhûle'l-cenneh*) “Bu zât-ı muhteremi, bunu böyle namazın arkasından okuyan bu müslümanı, cennete girmekten ancak (*illâ en yemûte*) henüz ölmemiş olması men eder.” Yâni, ölmedi de ondan cennete giremiyor. Yoksa, Ayete'l-Kürsî'yi okudu diye cennete girecek ama, daha vefatı gelmemiş, ölümü vukû bulmamış, ondan girmiyor. Cennete girmesini engelleyen ölmemiş olması. Ölmüş olsa, cennete girecek demek yâni.

Onun için, yaptığımız ibadetleri bilerek yapalım! Kimisi bilmiyor yaptığı ibadetlerin kıymetini. Kimisi de:

“—Ben Arabistan'a gittim, adam namazı kıldıktan sonra kalkıp gidiyor.” diyor.

Hayır! Biz de gittik Arabistan'a, kaç sefer gittik. Yanlış... Onlar bizim okuduklarımızı okuyorlar ama, sessiz okuyorlar. Yâni müezzin şunu okuyun, bunu okuyun demeden, yüksek sesle müezzinlik yapmadan, kendi içlerinden okuyorlar. Farz namazı kıldıktan sonra cemaate dönüyor imam, okuyor. Tesbihleri de çekiyor, Ayete'l-Kürsî'yi de okuyor. Bizim yaptıklarımızın hepsini yapıyor. Çünkü bunlar sahih hadis-i şeriflerde, Peygamber Efendimiz tarafından müjdelenmiş şeyler.

Yapıyor da, yalnız bizde, bilmeyen halk hatırlasın diye, müezzin yüksek sesle müezzinlik yaparak söylediği için, herkes yapıldığını biliyor. Ama Suud'da böyle bir müezzinlik mesleği diye ayrı meslek koymamışlar; imam çıkıyor ezanını da okuyor, kâmetini de getiriyor. Cemaatten hatırlı birisi varsa, "Geç öne, namazı sen kıldır!" diyor. Ondan sonra kendisi geçiyor kıldırıyor. Yâni bizdeki gibi böyle imam ayrı, müezzin ayrı olmadığından, dışarıdan gören bir şahıs yapmıyorlar sanıyor. Halbuki Peygamber SAS Efendimiz bu duaların yapılmasını tavsiye etmiş olduğundan, onlar da yapıyorlar.

Yapmadan kalkar giderse bir insan ne olur?.. E farzı yerine getirdiği için farzı kılmış olur ama, çalışıp çalıp da ücreti almadan gitmek gibi; veyahut daha büyük kârlar elde edecekti, o kârları elde etmeden kalkıp gitmek gibi olur.

Demek ki, el-hamdü lillâh, Allah razı olsun dedelerimizden, ecdadımızdan, hocalarımızdan, bize bunları öğreten analarımızdan,

büyüklerimizden, mahalledeki müezzin amcadan, ihtiyar amcalardan... Neyse, kim öğrettiyse bize, iyi ki Ayete'l-Kürsî'yi küçükken ezberletmişler, iyi ki her namazın arkasından bunu okuyoruz...

İyi ki, “*Subhàna'llàhi ve'l-hamdü li'llâhi ve lâ ilâhe illa'llàhu va'llàhu ekber, ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ bi'llâhi'l-aliyyi'l-azîm.*” diyoruz.

Tabii bunu insan içinden dese de olur. Ama yüksek sesle, başkaları da bilsin, duysun, öğrensin diye böyle yapmış bizim ecdadımız. Ondan sonra Ayete'l-Kürsî'yi okuyoruz, ondan sonra tesbihleri çekiyoruz. Onlar hakkında da hadis-i şerifler var. Ama demek ki, Ayete'l-Kürsî'yi okuyan insan cennete girecek.

Bir de aziz ve sevgili kardeşlerim, bir de mânâsını bilerseniz... *Ayete'l-Kürsî* ne demek?.. Mânâsının derinliğini görebilerseniz, sezebilerseniz, o zevki tadabilerseniz; o ayetin o zaman keyfi çok daha fazla olur, sevabı da çok olur tabii. İnsanın sevabı, idrakinin çokluğu, derinliği, genişliği, güzelliği, doğruluğu nisbetindedir. Tabii insan, ne mânâyâ geldiğini idrak etti mi, o zaman göz yaşlarıyla okur ve çok daha güzel hazlar alır, mânevî lezzetler duyar. Feyizlere gark olur, sevabı çok olur.

Bir müjdeli hadis-i şerif buydu. Bunu demek ki çoğunuz yapıyorsunuz, güzel.

c. Günde Yüz Defa İhlâs Okumak

Şimdi çoğunuzun yaptığı bir başka şey daha size söyleyeyim. Bizim kardeşlerimize biz zaten söylüyoruz, «Günde 100 defa, tesbihlerinizin arasında *Kul huva'llah* da okuyun!” diye. Zaten ben bunları tembih ederken diyorum ki:

“—Bakın bunu ben kendim söylüyor değilim. Peygamber SAS Efendimiz hadis-i şeriflerde buyurmuş, ben bunu hatırlatmış oluyorum, aracı olmuş oluyorum.” diyorum.

Hadislerinden geldiğini zaten biliyorlar. Buyuruyor ki, Enes RA'nın rivayet ettiğine göre Peygamber SAS Efendimiz, çeşitli kaynaklarda var:³

مَنْ قَرَأَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ مِائَةً مَرَّةٍ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ
خَطِيئَةَ خَمْسِينَ عَامًا مَا اجْتَنَبَ خِصَالًا أَرْبَعًا
الِدِّمَاءَ وَ الْأَمْوَالَ وَ الْفُرُوجَ وَ الْأَشْرِبَةَ
(عد.هب.كر.عن أنس)

RE. 438/10 (*Men karaa kul huva'llàhu ehadü miete merreh, gafara'llàhu lehû hatïete hamsîne âmen me'ctünibet hisâlen erbaà: Ed-dimâe, ve'l-emvâle, ve'l-fürûce, ve'l-eşribe*) Şimdi mânâsını verelim:

³ İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.LII, s.308; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.VI, s.437; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.934, no:2661; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXI, s.269, no:23477.

(*Men karaa kul huva'llahu ehad*) “Kim *Kul hu va'llahu ehad*'i okursa...” İşte bu da hepinizin bildiği bir sûre, küçükken ilk öğrendiğiniz, *Rabbi yessir*'den sonra hemen öğrendiğiniz mübarek bir sûre. Kur'an-ı Kerim'in üçte birini okumuş gibi sevap kazanıyor insan. Yâni hafız olmayanların bile ne kadar çok sevaplar kazanma imkânları var dinimizde.

(*Miete merreh*) “Kim bu *Kul huva'llah*'ı yüz defa okursa...” (*Gafara'llahu lehû hatîete hamsîne àmen*) Burada (*hatîete*) demiş, kaynaklar yanımda olmadığı için aslını araştırıp tesbit edemedim ama, doğru şeklinin (*hatîetehû*) olduğunu sanıyorum.

“Yüz defa *Kul huva'llah* okursa, Allah onun elli yıllık hatalarını, günahlarını mağfiret eder, affeder, örter, bağışlar, setreder; (*me'ctünibet hısàlen erbaa*) dört konuda sakınmayı başardıkları takdirde... Bu *Kul huva'llahu ehad* Sûresi'ni yüz defa okuyanlar, şu dört şeyden kendilerini sakınabilmişlerse, Allah onların elli yıllık günahını affeder.”

Neymiş bu dört şey:

1. (*Ed-dimâe*) “Kanlar” Bakın, burada *dem* kelimesinin çoğulu geldi. (*Ed-dimâe*) “Kanlardan kendini koruyabilirse.” Yâni ne demek? Kimsenin kanını akıtmazsa, yaralamazsa, öldürmezse; kâtillik, yaralama gibi şey yapmazsa demek. “Kanlardan kendini koruyabiliyorsa, birisinin kanına girmekten kendini koruyabiliyorsa...”

2. (*Ve'l-emvâle*) “Başkasının malını haram yolla gasb veya haksızlık veya aldatmaca veya şu veya bu şekilde neyse, kumar vs... Öyle gasbetmiyorsa, almıyorsa. Haram malları, başkalarının mallarını almıyorsa, başkasının kanlarına girmiyorsa...”
3. (*Ve'l-fürûce*) “Başkalarının namuslarına zarar vermiyorsa...”
4. (*Ve'l-eşribete*)“Meşrubatlardan sakınıyorsa...” Tabii, bumeşrubatlar, içildiği zaman insana sarhoşluk veren içkilerdir. Yâni, “Sarhoşluk veren içkilerden sakınıyorsa...”

Daha derli toplu, halkların anlayacağı kelimelerle söyleyecek olursak: “Kan dökmekten, mal çalmaktan, başkasının namusuna tecavüz etmekten, içki içmekten korunmuşsa, korunduğu takdirde, korunduğu müddetçe, yüz *Kul huva'llàhu ehad* okuyanın, elli yıllık günahı affolur.”

Tabii bizim kardeşlerimiz, el-hamdü lillâh, bunu günde okuyorlar, her gün okuyorlar. Her gün, her gün bu kadar sevabı kazanıyorlar. İlk defa duyanlar da bundan sonra okusunlar. Çünkü, bu *Kul huva'llàhu ehad*'ın mânâsı da çok güzel. Mânâsını da anlamaya çalışırlarsa; *Ayete'l-Kürsî*, bir; *Kul huva'llàhu ehad* Sûresi, iki...

Allah-u Teâlâ Hazretleri'ni, onun rızasına uygun bir şekilde, müslümanca, sağlam, sahîh bir şekilde tanımanın, Kur'an-ı Kerim'de

en önemli iki belgesi bu âyetle bu sûre. Yâni bunlar Allah-u Teâlâ Hazretleri hakkında, müslüman olmayan çeşitli milletlerdeki başka insanların, gelişigüzel, eğri büğrü, yalan yanlış söyledikleri çeşitli lâfların doğrusunu, eğrisini ayıran, doğruyu ortaya koyan, yanlışını da çizip iptal eden çok önemli belgeler, Kur'an belgeleri bunlar... Bunlarla insan, Allah-u Teâlâ

Hazretleri'nin ma'rifetine, yâni ma'rifetullahâ, irfana erer. Onun için bunu da tavsiye ediyorum, yüz defa okuyun!

d.Namazın Ardından On İhlâs Okumak

Bir şey daha tavsiye edeceğim. Tabii tavsiyeler çoktur. Hatırda kalsın diye hepsini birden yüklemek istemem. Ama şunu da kendinize bir âdet ediniverin, inşâallah, bu mükâfatı da alın! İbn-i Abbas RA'ın Peygamber SAS Efendimiz'den rivayet ettiği bir hadis-i şerifte Efendimiz buyurmuş ki:⁴

مَنْ قَرَأَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ دُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ
عَشْرَ مَرَّاتٍ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ رِضْوَانَهُ وَمَغْفِرَتَهُ

(ابن النجار عن ابن عباس)

RE. 438/12 (*Men karaa kul huva'llàhu ehad, dübüre külli salâtin mektûbetin aşera merrâtin, evceba'llàhu lehû rıdvânehû ve mağfiretehû*)

⁴ *Kenzü'l-Ummâl*, c.I, s.963, no:2732; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXI, s.267, no:23471.

Bakın ne kadar güzel bir mükâfat burada, ne kadar büyük bir müjde:

“Kim *Kul huva’llàhu ehad* sûresini, her farz namazın ardından on defa okursa...” Sabahı kıldınız on defa, öğleni kıldınız on defa, akşamı kıldınız on defa, ikindiye kıldınız on defa, yatsıyı kıldınız on defa, toplam elli eder... Yâni: “Her farz namazın arkasından on defa kim okursa bu *Kul huva’llàhu ehad*’i, Allah ona rıdvânını vâcib kılar ve mağfiretini vacib kılar.”

Ne demek rıdvânını vâcib kılar? Yâni, “Muhakkak ondan hoşnut ve râzı olur. O kişi Allah’ın rızasına erer, Allah’ın rızasını kazanır.” demek. (*Ve mağfiretehû*) “Mağfiretini kazanır.”

Eğer Allah-u Teâlâ Hazretleri, kulları ince bir elekten geçirip, hesaba tâbi tutsa, hiç bir kul yaptığı güzel amellerin toplamıyla cennete giremez. Kötü amelleri de Allah affetmese, ne kadar çok yanlışları vardır, hatası vardır hayatı boyunca... Allah hep mağfiret ediyor, affediyor. Allah’ın mağfireti çok önemli... Yâni affetmese hâlimiz haraptır, müslüman da olsak...

Çünkü, ona lâyık kulluğu yapmak mümkün olmuyor. Üstelik, bir sürü de hata yapmak dâima olağan. Tabii, “*Beşer, şaşar.*” demişler. İki kelime böyle birbiriyle secîli, müseccâ: Beşer, şaşar... Evet, beşer tabiatında, mayasında vardır, şaşırır, yanlış iyi yapar, şaşkınlık yapar. Maalesef çiğ süt emmiştir. Evlât anasına, babasına âsî olur, kardeş kardeşi keser... Karı

kocaya, koca karıya hıyanet eder, ihânet eder, gadreder, zulmeder, nasıl olursa... Komşu komşuya ettiğini biliyoruz, duyuyoruz her zaman.

Sonra görüyorsunuz, milletler birbirlerine neler ediyorlar!.. Hepsi Hazret-i Âdem'in çocukları, nasıl birbirlerinin kanlarını döküyorlar. Nasıl cesetlerini yakıyorlar; belki canlı canlı yakıyorlar. Yüzlerce mezar bulunuyor, yüzlerce yanık insan, kesik insan, kanlar, canlar...

İşte insanoğulları çok zâlîm, insanlar çok zalûm, (*zalûmen cehûlâ*) pek zalim, pek cahil insanoğlu... Bu zalimliği, bu cahilliği ancak iman izâle ediyor. İslâm ve ihsân, yâni şöyle güzelce müslümanlık yapmak düzenliyor. Öyle yetişirse evliyâ oluyor. İşte cümle cihanın, müslüman olsun olmasın sevdiği, hayran olduğu o mübârek evliyâullah, eski alimler, fâzıllar, kâmiller, öyle insanlar oluyor... Ama kâfir olduğu zaman da, imansız olduğu zaman da, sorumsuz oluyor. Sorumsuz olunca da her türlü zulmü, gazabı yapıyorlar, yapıyorlar, yapıyorlar... Görüyoruz.

Allah şerlerden korusun... Allah yardımcımız olsun... Allah, iyilere de kötüler kadar gayret versin... Kötüler, bu kötülüğü yapmakta, günahı işlemekte, cehenneme kendilerini düşürecek fecî hataları yapmakta ısrarlı, bu kadar teşkilâtlı; iyiler teşkilâtsiz... İyiler iyilikler yapsalar, iyi işleri yapsalar, cennete gidecekler. Cennete gidecek iyi işleri yapmakta, iyiler gayretsiz; cehenneme düşürecek, kendilerini

mahvedecek kötü işleri yapmakta kâfirler son derece gayretli, teşkilâtlı, birbirleriyle yardımlaşıyorlar vs. Zulüm, zulüm, zulüm...

Allah iyilere akıl fikir versin, gayret kuvvet versin... İyiler hakim olsun, iyilik hakim olsun dünyamıza... Şu köhne dünyamıza iyilik hakim olsun. Tarih boyunca nice nice yapılan hatalar böyle devam edip duruyor.

e. Abdestten Sonra Kadir Sûresi'ni Okumak

Son bir müjde daha hatırlatmak istiyorum. Müjdeli bir hadis-i şerif okumak istiyorum yâni. Enes RA'dan Deylemî rivâyet eylemiş. Bu müjdeyle bu sohbetimi bitireceğim.

Tabii müjdeler hadis-i şeriflerde pek çoktur. Okuyun, müjdeleri bulun! Kur'an-ı Kerim'i okuyun, müjdeleri bulun!.. Ama, hadis-i şerifi mutlaka rehber edineceğiz kendimize ki, Kur'an'ı da doğru anlayalım!

“—Ben sade Kur'an okurum!” diyen doğruyu bulamaz.

Çünkü Peygamber SAS Efendimiz'in irşadına ihtiyacı var, yol göstermesine ihtiyacı var. Okuyoruz Peygamber SAS Efendimiz'in hadis-i şerifini:⁵

⁵ *Kenzü'l-Ummâl*, c.IX, s.521, no:26090; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXI, s.261, no:23450.

مَنْ قَرَأَ فِي إِثْرِ وُضُوئِهِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
مَرَّةً وَاحِدَةً كَانَ مِنَ الصِّدِّيقِينَ وَمَنْ قَرَأَهَا
مَرَّتَيْنِ كُتِبَ دِيْوَانِ الشُّهَدَاءِ وَمَنْ قَرَأَهَا ثَالِثًا
حَشَرَهُ اللَّهُ مَحْشَرَ الْأَنْبِيَاءِ

(الديلمى عن أنس)

RE. 438/7 (Men karaa fî isri vudûihî innâ enzelnâhü fî leyleti'l- kadri merreten vâhideten, kâne mine's-siddîkîn; ve men karaahâ merreteyni, kütibe fî dîvâni'ş-şühedâ'; ve men karaehâ selâsen, haşerahu'llâhu mahşere'l-enbiyâ'.) Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl...

“Innâ enzelnâhü fî leyleti'l-kadr” sûresini biliyorsunuz. Bilmiyorsanız bile, Kadir Gecesi oldu mu teravih namazında kaç defa okur imamlar... Mahalle imamlarının arkasında namaz kıldıysanız, insan bir Ramazan'da öğrenmezse ikinci Ramazan'da öğrenir. “Innâ enzelnâhu fî leyleti'l-kadr” sûresi, kısa bir sûre.

Şimdi, (men karaa fî isri vudûihî) “Kim abdest aldıktan sonra bu sûreyi okursa... Abdestini aldı, yüzünü, ayaklarını usûlünce yıkadı, namaz için abdest aldı, bitti. Kim bunu okursa...” Hani havluyla kurulanırken vs: “Arkasından kim bunu bir defa okursa, siddîklardan olur.”

Ebû Bekr-i Sıddîk RA'ı biliyorsunuz, Aişe-i Sıddîka Vâlidemiz'i biliyorsunuz, bu lâkabı almış. *Sıddîkan nebiyyâ* diye bazı peygamberlere bu sıddîk sıfatı lütfedilmiş, Kur'an-ı Kerim'de sıddîk diye anılıyor bazı peygamberler. Çok yüksek bir sıfat bu sıddîklık. Yâni sadakatte, dürüstlükte, doğru sözlü, doğru özlülükte son derece muhkem, pek kuvvetli, pek iyi durumda olan demek yâni.

“Kim abdest aldıktan sonra, *İnnâ enzelnâhu fî leyleti'l-kadr* Sûresi'ni bir defa okursa, sıddîklardan yazılır.

İki defa okursa, şehidler divanına kaydedilir.

Üç defa okursa, Allah onu peygamberlerin toplanma yerinde, onlarla beraber haşreder.”

Biliyorsunuz, Makâm-ı Mahmûd'un sahibi Muhammed-i Mustafâ SAS Efendimiz. (*Bi-yedihî livâü'l-hamd*) Mahşer günü, mahşer yerinde, Peygamber Efendimiz eline *Livâü'l-Hamd*'ini alacak; bütün peygamberler, Adem AS ve ondan sonra Peygamberimiz'e kadar vazife görmüş bütün peygamberler, Peygamber Efendimiz'in *Livâü'l-Hamd*'i altında toplanacaklar. Tabii, Peygamber SAS Efendimiz'in ümmeti, sıddîklar, şehidler, sâlihler de aynı bayrağın altında toplanacaklar...

Rabbimiz bizi de, o mahşer gününde Peygamber Efendimiz'in hamd sancağı, *Livâü'l-Hamd*'i altında peygamberlerle, siddîklarla, şehidlerle, sâlihlerle beraber toplansın, haşreylesin...

Bi-gayri hisâb, hesâba tâbi tutmadan, mağfiret ederek, razı olarak, rıdvânına erdirerek cennetine dâhil eylesin...

Cemâliyle müşerref eylesin... Ebedî nimetlere mazhar eylesin... Bu müjdeli hadis-i şerifleri duydunuz, uygulayın; o sevapları Cenâb-ı Hak size de versin. Cenâb-ı Hak her şeye kâdir...

Şimdi o sûrelerin, o sevaplarını tabii burada bildirmiş Peygamber Efendimiz. Sahih hadisler, kaynakları sahih... Hadislerin mânâlarını size söyledim. Bazıları bunlara der ki:

“—Yâ bu kadar kolay bir şeye, bu kadar büyük mükâfatı nasıl veriyor Allah?..”

İşte onun belgesi, delili Kur'an-ı Kerim'de *Innâ enzelnâhu* Sûresidir. O *Innâ enzelnâhu* Sûresi'nden biliyoruz ki; Leyle-i Kadr'i kim ihyâ ederse, bin aydan daha hayırlı bir iş başarmış oluyor. Bir geceyi ihyâ etmiş oluyor, bir ömre bedel bir gece... Demek ki bir gece, içinde Leyle-i Kadir bulunmayan bin aylık bir zamandan daha kıymetli, daha kazançlı olabiliyor.

Allah her Şeye kâdir... Rahmetine bahâ istemiyor, rahmetini vermeye bahane buluyor, bahane icâd ediyor. Bir bahane ile kulunu taltif ediyor. Çünkü Ekremü'l-ekremîn'dir, Erhamü'r-rahimîn'dir. Bizi de rahmetine erdirsin, keremine mazhar eylesin, aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler!

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN

18. 06. 1999 - AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

